

ТРЕНДИ РОЗВИТКУ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

ПОПОВА СОФІЯ ОЛЕГІВНА

аспірантка кафедри цивільного права та процесу
Харківського національного університету внутрішніх справ

УДК 347.121.2

DOI: 10.37772/2518-1718-2020-3(31)-14

ПІДСТАВИ ВИНИКНЕННЯ ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

У статті досліджуються основні підстави виникнення особистих немайнових прав юридичних осіб. Встановлено, що такі права поділяються на загальні і спеціальні, відповідно, цей критерій застосовується до визначення зазначених підстав. Зроблено висновок, що ознакою юридичних осіб є публічність її виникнення. Проведено аналіз окремих особистих немайнових прав організацій і встановлено, що певні з них з'являються у юридичної особи у зв'язку з певними умовами.

Ключові слова: юридична особа, суб'єктивні права, особисті немайнові права, класифікація, підстави виникнення.

Постановка проблеми. Загальновідомо, що роль юридичної особи у економічному і правовому розвитку держави є достатньо вагомою. Підприємства, великі корпорації стають рушійною силою науково-технічного прогресу, збагачують своїми фінансовими здобутками і забезпечують робочими місцями мільйони людей, у той час, коли органи публічної влади, різноманітні установи, зокрема, навчальні заклади, служби, медичні комплекси допомагають в управлінні державними справами, сприяють комфортному життю населення і функціонують для розвитку суспільства. У зв'язку з цим, правове забезпечення здійснення та захисту сутності і діяльності зазначених організацій є важливим елементом досягнення вказаних цілей. Тому, для вдосконалення законодавчих положень стосовно юридичних осіб, необхідно дослідити таку ознаку особистих немайнових прав як специфічність їх підстав виникнення, адже вона взаємопов'язана із сутністю організації.

Аналіз останніх досліджень. Проблема особистих немайнових прав юридичних осіб, зокрема, їх виникненням займалися такі вчені, як Ю. М. Жорнокуй та С. О. Сліпченко. У тому числі, в цілому особисті немайнові права і їх підстави вивчали В. В. Качуровський та Р. О. Стефанчук. В попередніх наукових працях нами також досліджувалися окремі питання, пов'язані з такими правами юридичної особи. Під час визначення поняття та ознак вказаних

прав організацій, ми зазначали, що особисті немайнові права юридичних осіб – це абсолютні суб'єктивні невіддільні права, які мають специфічні підстави виникнення і припинення, які спрямовані на задоволення як немайнового, так і майнового інтересу, не обмежуються виключним переліком та можуть набувати економічного змісту і які індивідуалізують суб'єкта цивільно-правових відносин як організацію [1, с.67]. А це означає, що як і будь-які суб'єктивні права, вони не можуть з'являтися нізвідки.

Мета дослідження. Метою статті є аналіз правових аспектів виникнення особистих немайнових прав юридичних осіб. Проте, для того, щоб визначити їх природу, необхідно встановити їх примірну класифікацію, яка стане критерієм поділу для підстав виникнення особистих немайнових прав юридичних осіб.

Викладення основного матеріалу. Цивільний кодекс України (далі – ЦК України) містить Книгу другу «Особисті немайнові права фізичної особи», яка закріплює і характеризує здійснення та захист особистих немайнових прав фізичних осіб. Щодо юридичних осіб, то відповідно до зазначеного нормативно-правового акту, вони мають тільки три особисті немайнові права і згадку про те, що є інші, та що вони захищаються так само, як і такі права фізичної особи. По своїй правовій природі зазначені права юридичних осіб схожі з такими правами фізичних

осіб, але у подібних суб'єктів вони розкривають різні можливості, тому до них складно застосувати одні й ті ж законодавчі положення.

Варто розглянути уже усталені права фізичної особи для того, щоб відрізнити їх від прав юридичних осіб і запропонувати своє бачення на їх класифікацію. Р. О. Стефанчук виділяє такі два типи особистих немайнових прав фізичних осіб: а) універсальні (загальні), які мають фундаментальний характер та належать усім без винятку фізичним особам; б) окремі (спеціальні), якими наділені окремі фізичні особи унаслідок здійснення ними певної поведінки, наділення певним спеціальним правовим статусом, або за інших обставин, що прямо передбачені законом) [2, с. 5].

Якщо провести аналогію особистих немайнових прав юридичних осіб з правами фізичних осіб, то права перших також можна розділити на два вищезгадані типи: а) загальні особисті немайнові права, які належать усім без винятку юридичним особам, незалежно від виду, організаційно-правової форми та майнової наповненості, тобто пов'язані із сутністю організації, її створенням, так чи інакше впливають із законодавчих актів, судових рішень (наприклад, право на таємницю кореспонденції, право на інформацію, право на недоторканність ділової репутації, які прямо закріплені у ЦК України); б) спеціальні особисті немайнові права, які мають первинну розмежувальну ознаку, тобто якими наділені окремі юридичні особи залежно від будь-якої відокремлюючої властивості порівняно з іншими організаціями (наприклад, право на спростування недостовірної інформації, для здійснення якого необхідно визнання таких відомостей неправдивими судом). На підставі цього, можна класифікувати і підстави виникнення особистих немайнових прав на загальні і спеціальні, адже критерієм виступає саме те, як з'являються ці права у організацій.

Так як особисті немайнові права фізичних осіб виникають з моменту народження, загальною підставою виникнення таких прав юридичної особи є момент її створення, тобто державна реєстрація. Це означає, що тепер у організації з'являються такі права як право на існування, право на найменування, право на місцезнаходження, право на діяльність, право на таємницю кореспонденції, на інформацію та на недоторканність ділової репутації та право на захист, тощо.

Проте, юридична особа – не просто звичайна організація, а визнаний державою суб'єкт, тобто держава в інтересах всіх учасників цивільного обороту в особі спеціально уповноважених на те органів здійснює нагляд за дотриманням законодавства при створенні такого суб'єкта права. Відповідно, характерною для юридичної особи ознакою стає публічність їх

виникнення і припинення, що дозволяє відокремити юридичну особу від організації, яка не має такого статусу [3, с. 77]. Тому даремно законодавець визначив юридичну особу як організацію, створену і зареєстровану в установленому законом порядку [4].

Згідно абз. 3 ч. 2 ст. 81 ЦК України юридичні особи публічного права створюються відповідним рішенням органу державної влади або органу місцевого самоврядування і можуть мати лише такі особисті немайнові права, які відповідають повноваженням цієї юридичної особи [4]. Відтак, можемо говорити про те, що і особисті немайнові права таких суб'єктів не лише виникають із рішенням відповідного органу публічної влади, а й безпосередньо нерозривно пов'язані з таким рішенням, адже воно, як правило, має в собі мету, завдання та основи цілі створення юридичної особи. Варто зазначити, у цьому контексті, що така організація не може набувати право на вільний вибір місцезнаходження, діяльності та право на об'єднання, адже все це завчасно визначено у розпорядчому акті і за необхідно проведення яких-небудь змін, для здійснення нової мети утворюється нова юридична особа.

Проте, до загальних ми також відносимо і право на фірмове найменування, хоча для його набуття, комерційна юридична особа повинна публічно заявити про себе з таким найменуванням – виступити з якимось позначенням серед споживачів. Так, відповідно до ч. 2 ст. 489 ЦК України право інтелектуальної власності на комерційне найменування є чинним з моменту першого використання цього найменування та охороняється без обов'язкового подання заявки на нього чи його реєстрації незалежно від того, чи є комерційне найменування частиною торговельної марки [4]. Отже, виникнення такого права пов'язується з моментом його першого використання. Проте, у законодавстві не визначено, що слід розуміти під цим моментом. Тому чи можна вважати закріплення в установчих документах юридичної особи її комерційного найменування підставою виникнення прав на нього? Чи буде достатнім для виникнення такого права виготовити упаковку для продукції з нанесенням на неї комерційного найменування? У зазначених прикладах про існування цього найменування буде відомо обмеженому колу осіб, які безпосередньо пов'язані з юридичною особою. З іншої сторони, чи слід момент першого використання пов'язувати з доведенням комерційного найменування до широкого загалу. Наприклад, коли воно використовується у рекламі або товар було представлено на виставці в упаковці з нанесеним комерційним найменуванням. У такому випадку це найменування стає відомим необмеженому колу осіб [5, с. 387–388]. Відповідно, визначити конкретний юридичний факт – власне момент виникнення цього

права є неможливим, але можна стверджувати, що він пов'язаний з метою фактичного представлення юридичної особи третім особам – вираженням своєї товарної політики.

Також, варто звернути увагу на те, що не всі юридичні особи набувають те чи інше загальне право у зв'язку зі створенням. Наприклад, право на найменування виникає у банку тільки після отримання дозволу від Національного банку України. Щодо виникнення права на захист, то його первинна форма виникає з моменту створення юридичної особи, але також його появу провокує вчинення правопорушення. Безпосередньо під час реалізації цього права, наприклад, поновлення порушеного особистого немайнового права, спростування недостовірної інформації (у разі її поширення), припинення протиправної поведінки тощо, з'являються супровідні особисті немайнові права юридичної особи і в такому разі підставами їх виникнення буде саме недотримання законодавчих норм цією юридичною особою або іншою особою щодо першої. Зокрема, право на захист виникає також після завдання майнової (матеріальної) та моральної шкоди юридичній особі. Після цього воно трансформується одночасно і у право на компенсацію. Завдання моральної шкоди у юридичних осіб відноситься до захисту їх ділової репутації [6, с. 269]. Отже, це є окремою підставою виникнення права на захист.

Отже, ми визначили, що підставами виникнення загальних особистих немайнових прав організацій є, у першу чергу – їх створення шляхом державної реєстрації або видання розпорядчого акту органом публічної влади, також підставою є отримання відповідного дозволу, порушення таких прав, а ще абстрактна форма набуття організацією комерційного найменування, тобто представлення юридичної особи третім особам публічно з конкретною назвою.

Тепер зосередимо свою увагу на спеціальних особистих немайнових правах юридичної особи, які з'являються у неї у зв'язку з її особливими ознаками: порядком створення, організаційно-правовою формою, здійсненням підприємницької діяльності та інше. Так як ми стверджували раніше, юридична особа публічного права наділяється особистими немайновими правами у зв'язку з метою її створення. Відповідно, підставою виникнення права на владні повноваження буде рішення органу державної влади та місцевого самоврядування. Таке право не є безмежним і з'являється не у всіх юридичних осіб публічного права, проте після його набуття, організація діє на власний розсуд і це дає підстави стверджувати, що воно відповідає ознакам особистих немайнових прав. Також спеціальним є право на випуск і розміщення акцій. Значить, підставою його виникнення є створення юридичної особи з такою організаційно-

правовою формою як акціонерне товариство, та, державною реєстрацією випуску відповідних цінних паперів.

Ще одне особисте немайнове право юридичної особи, яке потрібно згадати – це право на економічну конкуренцію. Це право виникає лише у комерційних юридичних осіб. Складно визначити момент виникнення такого права, адже з його поняття, зазначеного у ст. 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції», випливає, що особа бере участь у змаганнях з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами [7]. Тому навряд чи можна сказати, що підставою виникнення особистого немайнового права юридичної особи на економічну конкуренцію є створення підприємства. Проте, власні досягнення – це оціночне поняття і визначити момент здобуття переваг також потребує дослідження у кожному конкретному випадку. А от підставою виникнення права на захист від недобросовісної конкуренції є здійснення іншим суб'єктом господарювання будь-яких дій у конкуренції, що суперечать правилам, торговим та іншим звичаям у підприємницькій діяльності [8, с. 32].

Серед сучасних публікацій усе частіше з'являються наукові праці, автори яких припускають або стверджують про здатність правочинів створювати особисті немайнові права. Зазначено, що на підставі договору про надання послуг зв'язку виникає право на таємницю кореспонденції, на підставі договору з адвокатом – право на адвокатську таємницю, на підставі договору банківського рахунку або вкладу – право на банківську таємницю. З укладенням договору комерційної концесії одна юридична особа може отримати певний обсяг ділової репутації. Але сама по собі ділова репутація не може бути передана користувачеві як окрема складова предмета договору. У цьому випадку користувач, використовуючи засоби індивідуалізації правоволодільця (комерційне найменування, торговельна марка), у такий спосіб опосередковано використовує його ділову репутацію [9, с. 223].

У додаток до цього, у сфері правовідносин інтелектуальної власності правочин може породжувати перехід не лише майнових, а й деяких особистих немайнових прав. Наприклад, договір про передачу права на публікацію і поширення твору, права на депонування рукопису і права на переклад тощо. Особисті немайнові права інтелектуальної власності належать суб'єктам права, які набули свого статусу в результаті створення або державної реєстрації прав на об'єкт права інтелектуальної власності. Особливості набуття права, тобто визначення моменту, з якого у особи виникає особисте немайнове право інтелектуальної власності залежить від характеристики об'єкта такого права. Тлумачення змісту ч. 2

ст. 423 ЦК України дозволяє зробити висновок, що у випадках, передбачених законом, особисті немайнові права інтелектуальної власності можуть виникати не у творця, а у, наприклад, у юридичної особи, де працює працівник-автор, у замовника, тощо. Причому ці права можуть відчужуватися [10, с. 68], відповідно право на них буде виникати у того, кому передають згідно договору як підстави.

Щодо об'єктів промислової власності, то аналізуючи чинне законодавство, особисті немайнові права на ці об'єкти виникають з моменту державної реєстрації таких прав [11, с. 121]. Тому, підставами виникнення цих прав є створення і реєстрація у встановленому законом порядку, тобто їх визнання, адже «власне закріпити» за собою особисте немайнове право інтелектуальної власності юридичної особи можна лише тоді, коли вона його або зареєструє, або фактично здійснює.

Іноді буває ситуація, коли виникнення одного особистого немайнового права юридичної особи тягне за собою виникнення іншого при наявності певних умов. Наприклад, підставою виникнення права на спростування недостовірної інформації є факт встановлення судом цієї інформації недостовірною.

Але не потрібно забувати, що юридична особа також може виникнути і під час реорганізації вже існуючої юридичної особи. Відповідно до ст. 104 ЦК України у разі реорганізації юридичних осіб майно, права та обов'язки переходять до правонаступників [4]. Тобто, при злитті, приєднанні, поділі або перетворенні первинної юридичної особи, яка припиняється, її права переходять до новоствореної організації. Таким чином, окремі особисті немайнові права у нової юридичної особи фактично не виникають, а існують ще з моменту державної реєстрації первинної. Проте, у цій ситуації не можна визначити підставу виникнення особистих немайнових прав юридичної особи, яка припиняється у правонаступника, адже перехід можливий лише тоді, коли обоє контрагентів є суб'єктами права, а як передати правонаступнику права, якщо його ще не існує? У такому випадку, законодавець резервує за майбутньою юридичною особою, можливість мати цивільні права і обов'язки раніше, ніж вона набуде правового статусу,

що законом пов'язується з реєстрацією [12, с. 304]. Варто зазначити, що не можливо передати всі особисті немайнові права одній юридичній особі – іншій, навіть якщо це правонаступник, адже певні особисті немайнові права є тісно пов'язаними з цією особою і є невіддільними від неї. Наприклад, якщо охарактеризувати деякі з цих прав юридичних осіб, то право на місцезнаходження, на найменування, на діяльність можуть виникати у правонаступника у випадку, якщо ця юридична особа має на меті або знаходитися за тією ж адресою, або називатися так само, як і попередня, або здійснювати ту саму діяльність. Проте, ці права все одно мають свої особливості і з'являються у новоствореної юридичної особи з певним матеріальним комплексом: документами, дозволами, ліцензіями. Ця особливість впливає на подальший розвиток юридичної особи, яку щойно створено, зокрема, на її конкурентоспроможність та адаптації на ринку, якщо мова йде про підприємницькі юридичні особи.

Отже, спеціальні особисті немайнові права юридичної особи мають різні ознаки підстав виникнення, зокрема, це те, що вони з'являються у організацій у зв'язку з їх приналежністю до певного виду, організаційно-правової форми та чи здійснює вона підприємницьку діяльність, у той же час можна прослідкувати таку підстави як договори, накази і розпорядження, заповіт, реєстрація засобів індивідуалізації, інше право тощо.

Висновки. Підводячи підсумок, можна стверджувати, що абсолютна більшість особистих немайнових прав юридичних осіб виникає з моменту її створення, а отже, підставою їх виникнення є державна реєстрація. Однак, поширені випадки, за умови настання яких, у юридичної особи може виникати певне право. Мова йде про зовнішні чинники, юридичні факти, що виникають поза волею конкретної організації, однак тим чи іншим шляхом впливають на її обсяг прав. Це питання є доволі актуальним, адже коло обставин, які своїми наслідками можуть мати виникнення, зміну чи припинення особистих немайнових прав для певного суб'єкта правовідносин є дуже різноманітним, що, в свою чергу, відображається і на самих особистих немайнових правах такої організації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Попова С. О. Поняття та ознаки особистих немайнових прав юридичних осіб: питання теорії. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 4. С. 64-68.
2. Стефанчук Р. О. Особисті немайнові права фізичних осіб у цивільному праві: Автореф. дис ... д-ра юрид. наук. Київ: б. в., 2007. 40 с.
3. Методология исследования проблем цивилистики: сб. ст., посвящ. памяти проф. А.А. Пушкина. Под ред. Ю.М. Жорнокуя и С.А. Слипенченко. Харьков. Право. 2017. 432 с.
4. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

5. Басай О. В. Первинні підстави виникнення прав інтелектуальної власності. *Наукові праці НУ ОЮА*. 2012. С. 387-388.
6. Харьковская цивилистическая школа: защита субъективных гражданских прав и интересов: монографія. под общ. ред. И.В. Спасибо-Фатеевой. Харьков. Право. 2014. 672 с.
7. Про захист економічної конкуренції: Закон України від 11.01.2001 №2210-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2210-14>
8. Енциклопедія цивільного права України/ Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького України; відп. ред. Я.М. Шевченко. К: Ін Юре, 2009. 952 с.
9. Якубівський І.Є. Проблеми правового регулювання договору комерційної концесії (франчайзингу). *Проблеми цивільного права та процесу*: тези доп. учасників наук.-практ. конф., присвяч. світлій пам'яті О.А. Пушкіна, Харків, 24 травня 2019 р. / МВС України, Харків.нац.ун-т.внутр.справ; Харків. обласний осередок Всеукр. громад. орг. «Асоціація цивілістів України». Харків. ХНУВС. 2019. С. 222-226.
10. Сліпченко С. О. Здатність правочинів породжувати, змінювати та припиняти особисті немайнові права. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2015. Вип. 32(2). С. 66-73. С. 68
11. Качуровський В.В. Здійснення особистих немайнових прав інтелектуальної власності. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2016. Вип. 1(1). С. 121-123.
12. Шишка Н.В. Щодо питання виникнення правоздатності в юридичних осіб. *Проблеми цивільного права та процесу*: тези доп. учасників наук.-практ. конф., присвяч. світлій пам'яті О. А. Пушкіна, Харків, 24 трав. 2019 р. /МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ; Харків, обласний осередок Всеукр. громад. орг. «Асоціація цивілістів України»). Харків: ХНУВС, 2019. 368 с. С. 303-305.

REFERENCES

1. Popova S. O. (2018). Poniattia ta oznaky osobystykh nemainovykh prav yurydychnykh osib: pytannia teorii. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo - Entrepreneurship, economy and law*, 4, 64–68 [in Ukrainian].
2. Stefanchuk R. O. (2007). Osobysti nemainovi prava fizychnykh osib u tsyvilnomu pravi. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
3. Metodologiya issledovaniya problem tsivilistiki: sb. st. posvyashch. pamyati prof. A. A. Pushkina. Yu. M. Zhornokuya, S. A. Slipchenko (Ed.). (2017). Kharkov: Pravo [in Russian].
4. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy vid 16.01.2003 № 435-IV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15> [in Ukrainian].
5. Basai O. V. (2012). Pervynni pidstavy vynyknennia prav intelektualnoi vlasnosti. *Naukovi pratsi NU OYuA – Scientific works of NU OYUA*, 12, 387–388 [in Ukrainian].
6. Kharkovskaya tsivilisticheskaya shkola: zashchita subyektivnykh grazhdanskikh prav i interesov. I. V. Spasibo-Fateyevoy (Ed.). (2014). Kharkov: Pravo [in Russian].
7. Pro zakhyst ekonomichnoi konkurentsii: Zakon Ukrainy vid 11.01.2001 №2210-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2210-14> [in Ukrainian].
8. Entsyklopediia tsyvilnoho prava Ukrainy; In-t derzhavy i prava im. V. M. Koretskoho Ukrainy. Ya. M. Shevchenko (Ed.). (2009). Kyiv: In Yure [in Ukrainian].
9. Yakubivskiy I. Ye. (2019). Problemy pravovoho rehuliuвання dohovoru komertsii no kontsesii (franchaizynhu). *Problemy tsyvilnoho prava ta protsesu: tezy dop. uchasnykh nauk.-prakt. konf., prysviach. svitlii pamiati O. A. Pushkina (Kharkiv, 24 travnia 2019 r.) – Problems of civil law and process: Proceedings of the Scientific and Practical Conference*; MVS Ukrainy, Kharkiv.nats.un-t.vnutr.sprav; Kharkiv. oblasnyi osередok Vseukr. hromad. orh. «Asotsiatsiia tsyvilistiv Ukrainy». Kharkiv: KhNUVS, 222–226 [in Ukrainian].
10. Slipchenko S. O. (2015). Zdatnist pravochyniv porodzhuvaty, zminiuvaty ta prypyniaty osobysti nemainovi prava. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu - Scientific Bulletin of Uzhhorod National University, Seriya: Pravo*, 32(2), 66–73 [in Ukrainian].
11. Kachurovskiy V. V. (2016). Zdiisnennia osobystykh nemainovykh prav intelektualnoi vlasnosti. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu – Scientific Bulletin of Kherson State University*, 1(1), 121–123 [in Ukrainian].
12. Shyshka N. V. (2019). Shchodo pytannia vynyknennia pravozdatnosti v yurydychnykh osib. *Problemy tsyvilnoho prava ta protsesu: tezy dop. uchasnykh nauk.-prakt. konf., prysviach. svitlii pamiati O. A. Pushkina (Kharkiv, 24 travnia 2019 r.) – Problems of civil law and process: Proceedings of the Scientific and Practical Conference*; MVS Ukrainy, Kharkiv.nats.un-t.vnutr.sprav; Kharkiv. oblasnyi osередok Vseukr. hromad. orh. «Asotsiatsiia tsyvilistiv Ukrainy». Kharkiv: KhNUVS, 303–305 [in Ukrainian].

ПОПОВА СОФІЯ

аспірантка кафедри гражданского права и процесса
Харьковского национального университета внутренних дел

ОСНОВАНИЯ ВОЗНИКНОВЕНИЯ ЛИЧНЫХ НЕИМУЩЕСТВЕННЫХ ПРАВ ЮРИДИЧЕСКИХ ЛИЦ

В статье исследуются основания возникновения личных неимущественных прав юридических лиц. Установлено, что такие права делятся на общие и специальные, соответственно, этот критерий применяется к определению указанных оснований. Сделан вывод, что признаком юридических лиц является публичность ее возникновения. Проведен анализ отдельных личных неимущественных прав организаций и установлено, что определенные из них появляются у юридического лица в связи с определенными условиями.

Ключевые слова: юридическое лицо, субъективные права, личные неимущественные права, классификация, основания возникновения.

POPOVA SOFIIA

Post-graduate student of Civil Law and Procedure Department
Kharkiv National University of Internal Affairs

THE BASIS OF THE APPEARANCE OF PERSONAL NON-PROPERTY RIGHTS OF LEGAL ENTITIES

Problem setting. The role of a legal entity in the economic and legal development of the state is quite important. Legal support for the implementation and protection of the essence and activities of these organizations is an important element in achieving these goals. Therefore, in order to improve the legal provisions for legal entities, it is necessary to investigate such a feature of the features of non-property rights as the specificity of their origin, through interaction with the essence of the organization.

Analysis of recent researches and publications. Among the researchers who in their works addressed the issue of the basis of the appearance of personal non-property rights it should be noted Y. M. Zhornokuy and S. O. Slipchenko, V. V. Kachurovsky and R. O. Stefanchuk. Previous research has shown that personal non-property rights of legal entities have specific basis of the emergence. It is concluded that since a legal entity is created on the basis of state registration, the state thus recognizes it as a subject of law.

Target of research. Our study is based on the certain aspects of the emergence of definite rights of these subjects of legal relations because legal entities take a special place in the development of the state. The main aim of the study is to research the basis of the appearance of personal non-property rights of legal entities.

Article's main body. Due to the fact that a legal entity is created on the basis of state registration, the state recognizes such a person as a subject of law. This indicates that the characteristic of a legal entity is the publicity of the emergence. Determining the classification of personal non-property rights of legal entities, their differentiation into general, which are related to the essence of the legal entity and special, which have a primary distinguishing feature. These species helped to apply this criterion to the basis for such rights. The analysis of separate personal non-property rights of the organizations is carried out and it is established that certain of them appear at the legal entity in connection with certain conditions, that is special personal non-property rights of the legal entity appear at the organizations in connection with their belonging to a certain kind, organizational and legal form and whether it carries out business activities. It is determined that the moment of the emergence of the right to economic competition cannot be established.

Conclusions and prospects for the development. The base for the emergence of general personal non-property rights of organizations are, first of all – its creation through state registration or issuance of an administrative act by a body of state power and local self-government. Also the basis is to obtain an appropriate permit, violation of such rights, the task of property or moral damage, as well as an abstract form of acquisition by the organization of a commercial name. Special basic of the emergence of personal non-property rights of legal entities are the basics with a primary distinguishing feature. This issue is quite relevant and requires further research.

Keywords: legal entity, subjective rights, personal non-property rights, classification, basis of the appearance.